

NOSSO

N.º 9

de l'Associació de Veïns de Montbau

Any 2 - Època III - Informatiu Bimensual - Associació de Veïns de Montbau. Telèfon: 428 29 34 - Octubre del 1993

Adéu a l'Enric Borràs

Ja no hi ha nens i nenes per omplir totes les escoles del barri i l'Enric Borràs ha deixat d'ensenyar al nostre jovent L'edifici, però, continua: l'Escola Baloo s'hi ha traslladat.

pàgina 3

El parterres del carrer Vayreda

La història dels parterres que els propis veïns han ajardinat al carrer Vayreda. Una nota de color per al barri que ha sorgit

de forma espontànea i vol estendre's. Una forma com una altra de viure al barri i viure el propi oci individual (p.10).



Els parterres del carrer Vayreda que han ajardinat els propis veïns

SUMARI

MONTBAU El que passa al nostre barri	5
VOCALIA DE LA DONA Taller de Cuina i nous cursos	7
COLLSEROLA Sèrie Collserola serra nostra	8
U.D. MONTBAU Estrenem categoria	9
MONTBAU I LA SEVA GENT Dues històries lligades a la gent del nostre barri	12

Raó Social:

A.V. Montbau.
Roig i Soler, 31

Redacció:

Isabel Bargalló
Carles Gil
Christian Aloy
Rosa Umbert
Oscar Chic
Montserrat Costa
Montserrat Bargalló
Roger Martínez
Eva Caro

Entitats Col.laboradores:

Esplai el Drac II
A.E.E.F.
Centre Obert
Joventut Parroquial
U.D. Montbau

D.L.B. 44.552 - 1991 - Imp CARCELLER

TELÈFONS D'INTERÉS

Consell Benestar Social	425 49 44
I.B. Narcís Monturiol	428 12 50
A.V. Montbau	428 29 34
Biblioteca Montbau	428 39 79
Parròquia de Montbau	428 16 69
A.E.E.F.	427 82 94
C.P. Baloo	428 28 61
Tel. del carrer	900 - 30 20 30
Consell del Districte	433 03 03
Guàrdia Urbana	347 91 88
Comissaria Policia	436 68 34
U.D. Montbau	428 54 73

Fes tú el Ressò!

Fes-nos arribar els teus articles, cartes, dibuixos, fotografies, suggeriments... El Ressò és de tots, i per això el fem tots.

Editorial

El silenci de fa 600 anys

Fa sis-cents anys un grup d'homes cansats de la vida a la ciutat decidiren retirar-se del món per dedicar-se a la pregària. El lloc escollit va ser una vall, que de tan verda i fèrtil que era, es coneixia com la Vall d'Horta, i que ells anomenaren d'Hebron en record del lloc escollit per Sant Jeroni a qui volien imitar. Era tanta la pau que es respirava a aquell indret que solament el cant dels ocells i la remor de l'aigua de les fonts trencaven el silenci i aquells sants varons podien dedicar totes les seves hores a l'oració i a l'estudi de la Bíblia.

La bona reina Violant, s'assabentà de la pobresa en que vivien i de les seves bones obres i decidí construir un monestir on cobejar-los. Naixia així el Monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron, que fou centre de pregària i de cultura fins la seva desaparició al segle XIX quan la cobdícia dels homes amagada sota el nom de llei de desamortització de Mendizabal l'expropià, i el monestir fou malvenut i destrossat com tants altres tresors de la nostra història. Tot i això, la pau i el silenci continuaren regnant a la nostra Vall d'Hebron que va ésser ocupada per masies i llocs d'estiueig. I continuava éssent així quan a les acaballes dels anys 50 es començà a constituir el nostre barri a la finca de Can Barret.

Montbau barri dormitori? I tant! Perquè es podia dormir, perquè convidava al repós després d'un dia de treball. Però com als monjos de la Vall d'Hebron, també el progrés s'ha rebelat contra nosaltres. No hem perdut les cases, però hem perdut la pau. El soroll del 2^{on} cinturó que ens acompanya nit i dia hem d'afegir la "música ambiental" que... provinent del velòdrom, acompanya les nostres nits d'estiu. A la opressió dels vehicles que van a la Ciutat Sanitària haurem d'afegir de ben segur la que ens causarà la Universitat instal·lada a Mundet.

Podrem retrobar algun dia el silenci? ■

Amb la col.laboració de:



Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Direcció General d'Acció Cívica



Aquest imprès ha estat realitzat amb paper ecològic.

Primer any sense Enric Borràs

L'Escola Baloo passarà a ocupar l'edifici que fins ara ocupava el que va ser el primer centre públic d'EGB que va tenir el nostre barri

EVA CARO

Després de molts anys d'ensenyar els nens del nostre barri, el passat 30 de juny el Col·legi Enric Borràs va tancar les seves portes definitivament. A partir del 15 de setembre serà el nou edifici de l'Escola Baloo que deixarà l'antiga seu del carrer Vayreda.

Aquest és un exemple de les conseqüències de la baixa natalitat dels darrers 10 anys, així molts centres de Barcelona han perdut un bon nombre d'alumnes, i la Generalitat està estudiant la manera de reorganitzar la xarxa de centres d'ensenyament.

És una conseqüència de la baixa natalitat dels últims 10 anys

L'Enric Borràs no va tenir mai molts nens a classe, però feia uns anys que havia anat baixant fins arribar a tenir 14 a 8è. d'E.G.B. i només 4 al primer curs.

Segons l'últim director del centre, Francisco Rivero, és difícil saber el perquè de la falta de nens. L'Enric Borràs va ser l'únic col·legi públic del barri fins que al 1984 es va incorporar el centre "Els Pins" de les Llars Mundet, i uns anys després l'Escola Baloo, que van deixar de ser privats.

Llavors van quedar tres col·legis públics en un radi molt petit, massa per la quantitat de nens que hi havia a la zona. Un dels tres havia de desaparèixer, i l'Administració decidí que havia de ser l'Enric Borràs.

La causa d'aquesta decisió no està gaire clara per Francisco Rivero "perquè la falta de nens afecta tot el barri en general, i tots els centres", diu.

Una raó que faria possible la permanència dels altres col·legis és que el de les Llars Mundet acull alumnes orfes; l'Escola Baloo era al costat de la Residència, i molts treballadors hi portaven els seus fills.

Una campanya contra el col·legi

Però per molta gent del barri, l'Enric Borràs tanca perquè s'hi va promoure una campanya en contra. Un membre de l'Associació de Pares d'Alumnes (APA) del col·legi assegurava que "la Baloo volia desprestigiar a l'Enric Borràs perquè els nens no s'hi matriculessin".

Sigui cert o no, el trasllat de

l'Escola Baloo a l'edifici del carrer Harmonia l'ha beneficiat molt en qüestió d'espai. Tot i així, a alguns pares de l'escola no els hi agradava la idea de canviar de lloc per por a perdre l'ambient familiar que sempre ha gaudit l'Escola Baloo.

Les queixes pel canvi de nom

Allò que més molestava als pares dels alumnes de l'Enric Borràs era el canvi de nom del centre. L'APA del col·legi es queixava de perdre el nom d'un actor català famós per el de l'os de la pel·lícula "El llibre de la selva".

Segons Francisco Rivero, el trasllat de l'Escola Baloo significava més una fusió que cap altre cosa. Els nens petits fins al quart curs estudiaran junts per l'aplicació de la reforma educativa, mentre que la resta seguirà el seu camí

fins que els alumnes de l'Enric Borràs acabin l'E.G.B. .

L'APA del col·legi creia que si cada centre anava pel seu cantó, el nom havia de ser

Sis dels professors de l'Enric Borràs continuaran a la Baloo

Baloo-Borràs o alguna cosa semblant.

Si els pares no estan contents, els professors menys encara. De tots els que hi havia a l'Enric Borràs només hi continuaran donant classe sis, els altres s'han destinat a diferents llocs. I els que es queden no saben si serà per gaire temps, de moment un any, i després qui sap. ■

Aquest estiu hem patit quatre incendis

Aquest ha estat un estiu especialment dolent

Aquest estiu hi ha hagut quatre incendis als voltants de Montbau. El primer va ser a les Llars Mundet. Després n'hi va haver un al Revolt de la Paella, a l'Arrabassada, just a sobre del nostre barri.

El tercer va ser a sobre de l'Enric Borràs, durant la nit, i els mateixos veïns del carrer de la Ceràmica el van apagar abans que arribessin els bombers. El quart i més fort va ser a sobre el carrer Vayreda i va estar a punt d'arribar a les casetes blanques, però afortunadament va continuar per dalt. ■

La senyora Maria...

L'onze de juliol del 1983, fa deu anys, vam morir la senyora Maria en un que va començar a les 3 de la matinada.

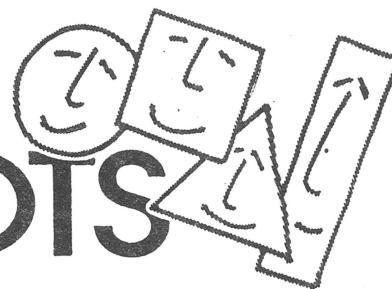
Maria Vidal Fuster vivia en una petita casa al mig del bosc, uns trenta metres per sobre de les últimes cases del carrer de la Ceràmica (les casetes blanques) i no va poder fugir a temps de les flames.

El seu marit, Francisco Segú Aimat, va intentar demanar auxili però un cop ho va fer va ser impossible tornar a la casa. Ell va patir cremades de segon grau.

Aquell incendi va créixer ràpidament i no es va poder apagar fins a les 8 del matí. Es van cremar uns 800 metres quadrats i el foc va arribar a només dos metres de les cases del barri. ■

Benestar Social

PERQUÈ TOTS SOM PERSONES



GENERALITAT DE CATALUNYA
Departament de Benestar Social

CATALUNYA *UN PAS* D'EUROPA

Es construirà un aparcament públic al Pla de Montbau

Encara no se sap el lloc exacte on es farà

Es previst construir un aparcament públic al Pla de Montbau. Tot i que encara no es coneix el lloc exacte on estarà ubicat, sabem que el projecte no afectarà cap zona verda i que es farà en terrenys de titularitat pública. Les condicions econòmiques

d'utilització seràn les normals en aquests casos: tarifa per 50 anys, tarifa per ús durant el dia, deixant la nit, etc.

A veure com acaba

Us mantindrem informats de les notícies que ens arribin i ni cal dir que

l'Associació de Veïns farà tot el possible perquè les entrades i sortides dels vehicles no provoquin disturbis als veïns del barri i també perquè el projecte suposi de veritat una millora per al barri i no es fagi cap barbaritat. Ens mantindrem expectants...

Nous habitatges públics als carrers de Roig Soler i Benlliure

Es construiria a canvi de cedir-ne una part al IVM

S'han iniciat converses entre l'Ajuntament i el "INSTITUTO DE VIENDAS MILITARES" per tal de desbloquejar el punt mort en què es troba

el triangle Roig i Soler - Escultura - Benlliure des de fa anys. La idea és construir habitatge públic a canvi de cedir una part a l'IVM, al qual va caducar

fa força temps la llicència d'edificació. Aquests terrenys que durant anys han estat objecte de diferents projectes podrien trobar així la seva solució definitiva.

Caos circulatori al carrer de l'Arquitectura

Com haureu pogut comprovar durant l'estiu, s'ha tancat l'accés principal de la Residència per tal de construir el primer dels aparcaments que preveu el "Pla Especial".

A hores d'ara l'única entrada per urgències i malalts és al carrer de l'Arquitectura, cosa que ens provoca importants molèsties.

Al carrer Arquitectura, tot i les tanques que han col.locat per impedir l'aparcament de vehicles a la vorera el caos és impressionant. Els usuaris de la Ciutat Sanitària que es resisteixen a utilitzar els transports públics, estacionen els seus vehicles a banda i banda del carrer amb la qual cosa impedeixen que puguin creuar dos cotxes amb l'evident risc que algun malalt no arribi a destí.

Altres agafen Benlliure en contradiirecció, i al Pla de Montbau no es pot ni caminar. I mentrestant l'aparcament dissuasori i subvencionat de damunt de les cotxeres de Sant Genís, buit...

Potser fóra interessant que els que aparquen malament fessin números. Què costa mes car, l'aparcament públic dissuasori o la grua municipal?

Esperem que amb el final de l'estiu els conductors ja no aparquin a baix del carrer de l'Arquitectura i com a mínim hi hagi els dos carrils lliures.

Vine a l'Associació de Veïns de Montbau

roig i soler, 31 - tel. 428 29 34 - 08035 barcelona

Feste'n soci Val la pena!

Aquest any celebrem el sisè centenari de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron, motiu pel qual la comissió encarregada de la seva commemoració ja ha organitzat diversos actes. L'A.V.V. de Montbau també en forma part, i per aquest motiu volem recordar allò que l'Albert Bastardes va escriure en el Resson de Montbau número 7 de la segona època (any 1982).

La fi del monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron

ALBERT BASTARDES
La història del Monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron, si bé no massa llarga, és ben plena d'aconteixements.

Avui en parlarem a partir dels fets coneguts pel nom de Guerra del Francès, que esdevingué durant els primers anys del segle passat, perquè comportaren la seva primera destrucció i el saqueig per part de les tropes napoleòniques i l'inici de la seva definitiva decadència.

El general Duhesme havia entrat amb un còs d'exèrcit i ocupat Barcelona amb l'excusa de seguir cap a Cadis i arribar a Portugal. Els qui havien arribat com a amics es convertiren en tropes d'ocupació quan Napoleó va fer abdicar el rei d'Espanya Fernando VII i entronitzà el seu germà Josep.

En el curs de les operacions militars dutes a terme per a sufocar la revolta popular, columnes militars sortiren de Barcelona per anar a reforçar el setge de Saragossa i per tres vegades consecutives foren parades al Bruc. En una d'aquestes ocasions l'exèrcit francès va retrocedir, saquejà diverses poblacions, entre elles Mataró, i assetjà Girona, que no va poder conquerir. Pel camí toparen amb el monestir de Sant Jeroni que fou saquejat i destruït, ves a saber perquè. Això passava l'any 1808 i fins que la guerra del francès no va acabar-se al 1814 el Monestir quedà abandonat.

Aquest fet va ser decisiu per al seu futur, perquè encara que el 1820 ja havia sigut parcialment reconstruït no va tornar a ser el que havia sigut i representat per la ciutat de Barcelona, i igualment pels

pobles i parròquies de les rodalies, cosa que algun dia haurem de comentar.

El Monestir de Sant Jeroni va anar fent la viu-viu fins al 1835, l'any de la desamortització. Les seves possessions foren venudes i els edificis subhastats, abandonats, expoliats i arruinats definitivament.

La carretera de l'Arrabassada va ser traçada el 1877 ben bé pel mig de les seves dependències abandonades. Les seves pedres han sigut remogudes una i altra vegada fins que als nostres dies es va construir l'estació de servei de l'Arrabassada en el mateix solar del monestir.

Alguns dels nombrosos documents de la que fou la seva gran Biblioteca van poder ser recollits a la parròquia de Sant Joan

d'Horta. El mateix 1877 membres de la tot just nada, Associació d'Excursions Científiques (més tard el Centre Excursionista de Catalunya) examinaven aquest document a la parròquia d'Horta i de passada se'n varen endur alguns del segle XI. El 1902 la resta del tresor va passar al Bisbat: 6 sacs, 36 paquets i 620 pergamins.

A part d'això, queden algunes pedres velles a mig aire de la Serra de Collserola, indiferents al pas de temps i dels cotxes que passen pel mig del que fou el gran Monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron.

Ah!, una altra cosa n'ha quedat i aquesta la fem servir a diari: el nom de La Vall d'Hebron, el nom que tenim en comú els barris que hem anat sorgint als seus peus. ■

VOLS FER MOLTS GALLS?

SI?

DONCS VINE A LA NOVA CORAL DE MONTBAU

NOIS I NOIES DE 6 ANYS EN ENDAVANT

INFORMA'T AL CASAL PARROQUIAL DE MONTBAU

C/. MIMICA, 6

DIMARTS I DIJOUS DE 5 A 7 DEL VESPRE

ANIMA'T !!

■ VOCALIA DE LA DONA

Comencem un altre cop

En el mes de Juliol vam acabar les activitats i a petició de les alumnes, i sense pensar-nos-ho gaire, ens vam atrevir a muntar una exposició amb els treballs que havíem fet durant el curs.

Totes vam quedar impressionades amb l'èxit que va tenir l'exposició: la van visitar unes tres-centes persones. Gràcies. Moltes gràcies pel vostre esforç i la vostra constància (el nostre barri s'ho mereix).

Us volem animar a totes a inscriure-us a les nostres activitats i aportar idees i suggerències. Com més siguem millor, les nostres il·lusions són molt àmplies, però necessitem la vostra col·laboració. Repetim: moltes gràcies.

El final de curs el vem festejar amb un menjar en un restaurant d'uns ex-veïns de Montbau. La festa va ser

magnífica i totes vam sortir molt contentes. A més els propietaris ens van cuidar d'allò més bé.

També agraïm el seu suport a l'Associació de Veïns i a totes aquelles persones que col·laboren desinteressadament, ja que sense elles no serien possibles aquestes estones tan agrada-

**El mes d'octubre
ja comencen les
activitats**

bles que compartim juntes i que ens ajuden a conèixer-nos millor.

A través del *Ressò* ja us anirem informant de tot, ja que tenim moltes

il·lusions dipositades en el proper curs. Però, és clar, necessitem la vostra col·laboració.

Ho teniu molt fàcil: truqueu a l'Associació de Veïns els dilluns i els dimarts de 8 a 9 de la tarda (428 29 34) o bé la resta de dies al 428 45 50, i pregunteu per l'Antònia.

Per al mes d'octubre hem preparat (la matrícula ja està oberta) la gimnàstica i el curset de manualitats. En perspectiva (tot i que la matrícula també està ja oberta) hi ha, per al mes de gener, un curs de Tall i Confecció i Llenceria.

Quan us arribi el *Ressò* ja haureu tomat de les vostres vacances i esperem tornar a veure-us a totes i encara més. Fins aviat.

També hi ha cursets fets per la Generalitat als locals de la parròquia de Montbau. ■

Taller de cuina

INGREDIENTS

1/2 quilo de llom en un tall
75 gr. de bacó en làmines
75 gr. de formatge Gruyere
en làmines
4 rodanxes de pinya
1 ceba
1/2 copeta de xerès sec

Llom de porc farcit

Es talla el llom (amb la part greixosa a sota) a làmines d'un centímetre en tot el troç però sense acabar de tallar-les, com un llibret. Es fregeix el bacon molt lleugerament.

A cada tall del llom s'alternen les làmines de bacó, formatge i pinya (aquesta l'haurem tallat més fina). Lliguem el troç de llom al contrari de com l'hem tallat i el posem en una cassola o a la font del forn, amb poc oli i la ceba tallada a trossos. Amanim amb sal i pebre i el posem a coure al forn fort uns 40 minuts; a la meitat dels 40 minuts li tirem el xerès, i quan quedin 10 minuts, quan la ceba està torradeta, li afegim el suc de pinya. Un cop està cuit treiem el troç de llom, el desgreixem i fem la salseta clàssica dels rostits. Com a guarnició s'hi poden posar prunes. El llom s'ha de deixar refredar una mica per poder servir-lo i tallar-lo millor. Després es pot escalfar amb la guarnició. ■

■ SUGGERIMENTS

PER DESGREIXAR LA SALSINA DEL ROSTIT

Un cop fet el rostit retireu-lo del recipient de cocció i treieu tot el greix amb l'ajut d'una cullera (deixant el suc fosc). Tirar aigua o bróu i deixar bullir uns minuts. Se li afegeix una mica de fècula i es deixa bullir una mica.

AMB LA COL·LABORACIÓ DE



CAIXA DE CATALUNYA



Collserola Serra Nostra

El rat penat

Aquest antiquíssim animal nocturn pertany a l'únic ordre de mamífers capaç de volar

ROSA UMBERT I MARTÍNEZ

Qui no ha vist quan el sol es pon passar volant el rat-penat a frec de les cases més properes al bosc buscant insectes per menjar? Aquest curios habitant de la nostra serra, pertany a l'únic ordre de mamífers capaç de volar, els quiròpters, animals antiquíssims dels quals s'han trobat fòssils pertanyents al període geològic anomenat Eocè Superior.

Tot i que l'estudi d'aquests mamífers és relativament recent, ja que fins l'any 1939 no apareix la primera obra general dedicada a ells, les dades de que hom disposa permeten deduir que procedeixen de mamífers insectívors de poca mida que hi vivien als arbres si bé no se sap com van evolucionar.

El vol els és possible gràcies a les modificacions anatòmiques que ha sofert el seu cos; el braç presenta un notable

Procedeixen de petits mamífers insectívors

allargament, els dits de la mà, llevat del primer, es troben envoltats per una membrana cutània que s'extén al llarg del seu costat fins a les potes posteriors, mentre que l'esternó, igual que a les aus, porta inserits els músculs de vol.

Són animals nocturns, possiblement per no tenir competència amb les aus. Durant el dia s'amaguen per descansar. Hi ha espècies que viuen en les coves, altres ho fan als forats o a l'escorça dels arbres i altres en edificis vells o teulades.

Els que viuen a les coves aprofiten l'amoníac que desprenen els seus excrements per fer pujar la temperatura de la cova en un ambient tan enrarit que difícilment podria viure cap més vertebrat.

Rat penats a la península

A la Península Ibèrica podem trobar tres famílies de quiròpters: els RINOLÒRIDES amb 5 espècies, els VESPERTILIONIDS amb 19 espècies i els MOLÒSIDS amb 1 espècie. Totes les espècies europees s'alimenten d'insectes a excepció feta del rat-penat de



El rat penat orellut (Plecotus auritus). No és, però, el que es troba a Collserola.

ribera (MYOTIS DAUBENTONII) que s'estima més pescar peixos. Quan el sol es pon surten a caçar utilitzant sempre el mateix camí per dirigir-se cap als seus territoris de caça. Estàn dotats d'un sisè sentit (ecolocació), que els permet de localitzar les seves víctimes. Es tracta d'una sèrie d'ultrasons que emeten gràcies a una laringe de forta musculatura, que són reflectits pels objectes i recollits per l'oïda a la manera d'un radar. Per tal de no confondre el seu propi crit amb el ressò són capaços de tancar l'orella en el moment d'emetre'l. A més emeten altres menes de sons que els permeten

comunicar-se entre ells.

Un quiròpter petit com el PIPISTRELLUS PIPISTRELLUS que és el que en més gran nombre habita la nostra serra pot arribar a caçar de 500 a 1000 insectes en una sola nit prenent-se un descans cada 30 a 60 minuts de cacera.

Totes les espècies arriben a la maduresa sexual al segon any de vida. La gestació dura de 45 dies a 2 mesos segons l'espècie. Al moment del part, la femella s'agafa al sostre amb les quatre potes i recull el petit amb la membrana cutània que les envolta. Tenen d'una a tres cries segons l'espècie, que obren els ulls al cap d'uns dies del naixement. Fins al seu primer vol resten agafats a la mare que

Hi ha una espècie de rats penats que prefereix els peixos

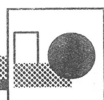
pot volar amb ells en cas d'alarma. Es crien amb llet primer i més tard amb llet i insectes fins que als dos mesos de vida s'independitzen. Les dents definitives creixen totes alhora un cop hi caigudes les de llet.

Quan arriben els mesos més freds de l'any, els quiròpters es fiquen als seus amagatalls i hivernen baixant la temperatura dels seu cos fins a 0 graus. El màxim que poden arribar a viure són 25 anys, però la mitjana de la seva vida està entre els 5 i els 10 anys. Com acostuma a succeir el seu màxim enemic és l'ésser humà ja que, tot i la immensa utilitat d'aquestes criatures que controlen la població d'insectes i de les que fins i tot es pot arribar a utilitzar els excrements com adob orgànic, des de l'antiguitat hom els ha relacionats amb bruixeries i pràctiques diabòliques. Hora és, doncs, que comencem a mirar-los com realment són: un petit miracle de la natura que ens manté lliures dels desagradables mosquits i mosques sense demanar-nos a canvi res més que el respecte que es mereix tot ésser viu. ■



"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA



U.D. MONTBAU

La U.D. Montbau ja és a Primera Regional Catalana

Els socis i directius estan molt contents per l'ascens però a la vegada preocupats per l'augment de les despeses que significa la nova categoria

EVA CARO
Després d'una temporada accidentada, l'equip amateur de la U.D. Montbau va aconseguir pujar a la Primera Categoria Regional Catalana. El club ha anat ascendint any rera any. Va passar de tercera a segona, i ara de segona a primera en tres anys consecutius. Això era una cosa que ningú no havia fet mai en aquestes categories.

Aquesta temporada els bons aficionats al futbol podran veure equips com el Sitges U.D., el Vilanova i la Geltrú C.F., el Vilafranca At., o el Molins de Rei C.F. La primera

jornada es celebrarà el 12 de setembre al camp del Viladecans U.D., però el primer partit de la U.D. Montbau a casa serà el dia 19 al camp gran de les Llars Mundet.

Les dificultats

Els socis i els directius de la U.D. Montbau estan contents de ser a Primera Regional, però també estan preocupats. Pujar de categoria suposa un augment de les despeses del club. Els desplaçaments són més llargs, les fitxes dels jugadors i la seva inscripció a la Federació Catalana de

Futbol són més costoses. A la nova categoria hi ha líniers a les bandes que han de cobrar per cada partit, igual que els àrbitres. Cal adequar el camp de les Llars Mundet a les condicions que exigeix la Federació: s'ha de tancar el recinte, posar-hi banderins als còrnors i millorar la qualitat de les instal·lacions, en general. Però calen diners per fer-ho.

A l'assemblea de socis del passat mes de juny es va fer un balanç de la temporada 92-93 i es presenta el pressupost de la propera. D'acord amb aquella reunió, el club hauria

de fer un important esforç per recaptar els gairebé 4 milions de pessetes que la junta directiva té previst gastar. Cal tenir en compte que aquestes xifres només cobririen les despeses, i no deixarien cap mena de benefici econòmic a favor del club.

En aquest sentit, el president de l'entitat, Juan Feito, va demanar la col·laboració de tots els socis per a vendre tota la loteria de què disposa el club cada setmana i per Nadal. Així mateix, va anunciar una sèrie de mesures per augmentar els ingressos de la U.D. Montbau. Es crearà un nou sistema de loteria i durant els partits que es juguin a casa es faran sortejos amb uns cupons que es vendran a

Viladecans U.D. 1, U.D. Montbau 0

Va faltar sort en el primer partit de la temporada, però es va jugar bé

La U.D. Montbau no ha debutat amb bon peu a la nova categoria. A la primera jornada va perdre per la mínima al camp del Viladecans en un

partit molt disputat on no van existir els complexos.

La victòria del Viladecans va venir per una falta d'entesa entre el porter i la defensa que

va propiciar el gol del Viladecans, l'únic del partit.

Malgrat tot, i no és un tòpic, l'equip va jugar molt bé i tan sols va faltar convertir les ocasions de gol. I sinó que els hi ho preguntin als seguidors del Viladecans, que així ho van reconèixer al final del partit.

A continuació us donem el calendari de partits perquè aneu a animar l'equip i a fer pinya amb els veïns. Us hi esperem a tots!

S'està buscant un patrocinador per l'amateur

l'entrada del camp. Això substituirà, d'alguna manera, la quantitat que la Federació Catalana de Futbol obliga a cobrar per accedir als camps de primera Regional. Mentrestant, el club intenta trobar un patrocinador per a l'equip amateur, com tenen molts clubs de la mateixa categoria.

Donada la situació de la U.D. Montbau, el Ressò vol fer una crida a tots els aficionats al futbol per ajudar aquesta important entitat del barri. Ho poden fer de moltes maneres: anant cada diumenge al camp, fent-se socis del club o només comprant números de loteria. ■

U.D. MONTBAU - SITGES, U.D. , 19 de setembre

MARTORELL, U.D. - U.D. MONTBAU , 26 de setembre

U.D. MONTBAU - TURÓ DE LA PEIRA, C.C.D. , 3 d'octubre

VALLCARCA, C.F. - U.D. MONTBAU , 10 d'octubre

U.D. MONTBAU - POLVORITENSE, U.D. , 17 d'octubre

VILAFRANCA, AT. - U.D. MONTBAU , 24 d'octubre

U.D. MONTBAU - VISTA ALEGRE, C.F. , 31 d'octubre

SANTA EULÀLIA-JOVENTUT, U.E. - U.D. MONTBAU , 7 de novembre

Bústia

Per publicar cartes en aquesta secció només ens les heu de fer arribar al local de l'Associació de Veïns de Montbau.

El telèfon és el 428 29 34 i estem al carrer Roig i Soler 31 (08035, Barcelona).

Felicitats Associació!

Aprofito aquesta carta per felicitar l'Associació per totes les seves iniciatives, particularment

l'equip del "Ressò" que duu a terme una feina considerable i molt maca.

Endavant, doncs!, i gràcies a totes i tots.

Claudine Rüegg.
Barcelona,
24 de juny de 1993.

P.S. Jo també espero els contenidors de recollida selectiva. Som més tontos que els d'altres barris, o què?.

Carta a la secció "Collserola Serra Nostra"

Rosa,
M'agradaria que vegueres aquestes fotos, encara que no estiguen ben fetes; són fotos d'un seroler, -soroller o atzeroler- (cratagzeus azarolus).

Aquest és l'arbre que et vaig comentar que podria ser el possible origen del topònim *Collserola*. Trobe que és més lògic que tota una planta, que estiga o va estar extesa per tota la serra, siga la que ha donat el nom a tot el terme Serra de Collserola, vindria a ser el nom de la serra pel nom de la fruita del seroler.

Comprova-ho i, si et ve de gust, mira si aquesta planta és o ha estat abundant per la serra.

La planta també rep el nom d'arç blanc per a l'espècie (crataegus monogyma).

Cordialment,

Enric Pellin
Alacant,
30 d'agost de 1993.

Uns jardins al carrer Vayreda...

La història dels parterres ajardinats



JOSE MARIA

En els blocs de pisos del carrer Vayreda, com a molts altres del barri de Montbau, hi ha uns parterres ajardinats, els cuidava i segava Parcs i jardins, de quant en quant, fins que un dia sense previ avís ho va deixar de fer.

Van quedar abandonats i, quan es van restaurar les façanes de les cases, eren plens de runes i plantes trencades.

Un bon dia en Carles Soler, veí del número 30 del carrer Vayreda, cansat de veure des de la seva finestra tanta herba, terra i porqueria es va decidir a netejar-ho. I com que en Carles (bomber jubilat) és un manetes amb dots d'artista, es va animar i durant un any es va acondicionar el jardí al seu gust, en poc temps s'ha fet popular i no hi ha carter, butaner, veí o jubilat que no es pari a dir-li alguna cosa.

Els veïns del jardí del costat, en veure la diferència entre l'un i l'altre li vàrem demanar si ens arreglaria el nostre, i

contestà que si l'ajudàvem i li proporcionàvem els materials, no hi havia cap problema.

Així tocant la butxaca als veïns afectats i amb la col.laboració activa d'algun d'ells ha estat possible tenir uns jardins una mica decents. Ara els cuidem i ens els mirem amb orgull, al veure

*En Carles Soler,
manetes amb
dots d'artista, és
qui ho ha fet
possible*

l'acceptació que tenen entre la gent que es para a mirar-los.

¡Gràcies, amic Carles!

Esperem que s'estengui l'exemple i de mica en mica els veïns s'acondicionin els jardins que no cuida la brigada de Parcs i Jardins.■

Busquem col.laboradors per fer el Ressò

*Redactors, correctors, compaginadors, articulistes,
correspondència, periodistes... el que vulgueu!*

Excursió a la Font Groga

Per a aquells que no vau venir l'abril passat, us expliquem com fer aquesta magnífica passejada per Collserola

Us proposem una excursió a una de les zones més interessants de la nostra serra, la Reserva Natural de la Font Groga.

Sortirem de la Font de Can Barret i després de passar el carrer Vayreda agafarem la pista de Sauló que puja, deixant a l'esquerra l'abocador de deixalles vegetals i a la dreta un bosquet de pi blanc. Girarem a l'esquerra per agafar el corriol que puja fins a l'antena de TV i des d'allà al dipòsit de les aigües. Pel camí varem veure exemplars procedents de diferents repoblacions: eucaliptus i pí pinyer barrejat amb una vegetació d'estepes i altres espècies característiques del vessant solell.

Per la carretera de l'Arrabassada arribarem al Coll de l'Erola (Vista Rica) que ha donat nom a tota la serra. Allà comença la Reserva Natural de la Font Groga. Situada a la zona de la serra, i per tant, amb un grau d'humitat molt elevat que permet viure algunes espècies úniques a les comarques



	Temps parcial	Temps acumulat
Sortida(Font de Can Barret)		
Pujada antena TV de les Casetes Blanques (5 min. pujada forta)	20'	20'
Dipòsit d'aigües (Arrabassada)	10'	30'
Revolt de la Paella	10'	40'
Vista Rica	15'	1h. 10'
Font Groga	10'	1h. 20'
DESCANS	45'	2h. 05'
Revolt de la Paella pel Turó de Sant Cebrià	60'	3h. 05'
Baixada per dreuera de Sant Genís	30'	3h. 35'

barcelonines

La reserva està formada per un bosc d'un segle d'edat on predomina l'alziner amb

roures però on també podem trobar pinedes de pi blanc procedents d'explotacions forestals. La presència

d'arbres de gran talla amb edats aproximades als cent anys i d'elements exòtics com alguns exemplars de Palma Reial, cedres, castanys d'Indies, plàtans i d'altres procedents d'un altre Jardí Botànic, donen a la zona un encant especial. La Font Groga, molt visitada el segle XIX per les suposades qualitats medicinals de l'aigua, deu el seu nom al color groguenc que l'envolta procedent dels òxids de ferro que porta dissolts, i està situada en una gran explanada proveïda d'unes antigues barbacoes.

Les taques de color groc que hom troba sobre l'escorça dels plàtans no tenen res a veure amb l'aigua, sino que són produïdes per unes algues (THENTEFOLIA AUREA).

El camí de tornada el varem fer per darrera dels turons de Sta. Maria i Sant Cebrià per un bosc de pi blanc amb exemplars de marfull, i arboç fins a trobar-nos ja a la vessant barcelonina el camí que porta al Centre de Zoonosi. Des d'allà pel camí de Sant Genís tornarem a casa.

A.E.E.F.
Associació de Veïns de Montbau
Joventut Parroquial de Montbau

VOCALIA DE LA DONA

A. V. V. MONTBAU

- GIMNÀSTICA
- MACRAMÉ
- ALTRES ACTIVITATS

A PUNTA'T

PREUS ANUNCIS PER 6 N²⁵ (UN ANY DE PUBLICACIÓ)

(NO INCLOUEN EL COST DEL FOTOLIT)

MODEL SOCI 4'6 X 3'

GRATUÏT!!

MODEL COMERCIALS

- A) 4'6 X 7'7 = 6.000 Ptes.
- B) 9'4 X 7'7 = 11.000 Ptes.
- 19 X 3'8 = 11.000 Ptes.
- C) 19 X 7'7 = 20.000 Ptes.
- D) 19 X 13'8 = 30.000 Ptes.
- E) 19 X 27'6 = 50.000 Ptes.

L'A. V. MONTBAU

CONVIDA ALS

PRESIDENTS DE CADA ESCALA DEL BARRI QUE

PASSIN ELS DILLUNS DE

20h. A 21h. PEL LOCAL SOCIAL

(C/ ROIG I SOLER, 31)

PER CANVIAR IMPRESSIONS

SOBRE PROBLEMES DEL BARRI

BODES, BATEJOS, COMUNIONS...

Un record per a tota la vida? te'l gravem!

Preus molt econòmics

Tel. 428 29 88 demanar per Raquel (nits)

Lluïsa Celades lluita contra les barreres arquitectòniques

Després de 25 anys vivint al nostre barri ha hagut de marxar per culpa de les barreres arquitectòniques. Montbau és un barri problemàtic per als invidents.

"No es pensa mai que en una ciutat hi ha cecs i minusvàlids", es queixa Lluïsa Celades, una dona que després de 25 anys ha hagut de marxar del barri per culpa de les barreres arquitectòniques.

La Lluïsa té una filla, capaç de viure la seva vida, però que necessita que l'orientin per creuar un carrer o baixar una escala. Com que Montbau és un barri problemàtic per la gent invident, la Lluïsa va haver de traslladar-se a l'Eixample, un lloc no tan maco com el nostre barri però amb la ONCE més a prop.

Aquesta és la denúncia d'una dona que encara estima el barri que assegura que l'ha

Aquesta és la denúncia d'una dona que encara estima el barri

marcat molt i és el més bonic de Barcelona.

Quan va arribar l'any 1965, Montbau només era un barri dormitori, però gràcies a gent com la Lluïsa es va anar convertint en un lloc amb vida social.

Va ser membre de la primera Associació de Veïns democràtica del barri, durant un temps la Vocal de la Dona fins que al 1976 va passar a l'Esplai i es creà la Coordinadora d'Espectacles Infantils i Juvenils als Barris, organització encarregada de portar espectacles per a infants als barris de la ciutat. La Lluïsa va ser escollida portaveu de la

Coordinadora i va contribuir en la lluita per fer un "canvi social democràtic i més cultural a Montbau", així ho anomena ella mateixa.

És per això que li sap greu haver marxat del barri. Perquè tot i viure lluny de nosaltres encara se sent prou aprop com per sentir-se satisfeta de que Montbau vagi agafant història

i intenti tenir la solera de Gràcia, respectant les distàncies.

Aquells anys de lluita

La Lluïsa recorda aquells anys de lluita de forma grata, però amb nostàlgia: "perquè l'Eixample no em diu res, no té la història, el caliu ni els arbres del nostre barri, els pocs

que hi ha ni me'ls miro", diu.

D'altra banda, es lamenta del poc esperit de lluita dels joves d'ara. Però creu que és culpa dels pares: no hem sabut fer el traspàs lluitador als nostres fills. Encara que també entén que la dels joves és diferent, que tenen altres preocupacions com la crisi, la feina i els estudis. ■

Josep González Salvany, l'autor del cartell del Sant Joan

També és l'autor dels cartells que es van utilitzar a la Festa Major del nostre barri els anys 1986 i 1987

Tradicions i Costums d'Omnium Cultural, convoca tots els anys el concurs pel cartell anunciador dels Focs de Sant Joan. En Josep va rebre a casa seva la convocatòria del concurs perquè la seva família participa des de fa molts anys en aquesta tradició a través de l'A.E.E.F., entitat que es feia càrrec d'anar a recollir la Flama del Canigó.

Va tardar un mes a fer el cartell que va guanyar. Tot i haver preparat dues propostes, només va poder lliurar-ne una. Ara ja ho sabeu, el cartell que enguany s'ha vist arreu dels Països Catalans anunciant el solstici d'estiu i l'arribada a pobles i ciutats de La

Flama, l'ha fet un veí nostre, un jove del barri de Montbau. El cartell està fet per ordinador i en Josep ha utilitzat els colors que ell anomena mediterranis (blau, vermell, groc, taronja, etc).

Va tardar un mes a fer el cartell guanyador

Aquest premi no és una cosa extraordinària en el cas del nostre amic. El Josep González participa habitualment en els concursos de cartell de la

Festa Major de Montbau i és autor dels que varen utilitzar-se a les festes dels anys 1986 i 1987.

El camí fins avui

Sempre li ha agradat dibuixar i havia fet alguns cartells fins i tot abans de decidir-se a estudiar disseny gràfic. Ara, després de 5 anys d'estudis a La Llotja, ja titulat, s'ha dedicat al món de l'ordinador i ja té un domini important de les tècniques del CAD, un potent programa de disseny.

Ja ho veieu, el nostre barri està ple d'artistes i en Josep és un d'ells! Felicitats! I a més, aquest any ha guanyat el concurs. ■